

Statsministeren (Poul Schlüter):

Folketinget har flere gange tidligere haft lejlighed til at drøfte spørgsmålet om arbejdskonflikter og fysiske blokader over for erhvervsvirksomheder.

I folketingsssamlingen 1976-77 drøftede folketetinget på ny dette tema indgående på grundlag af en betænkning fra straffelovrådet herom. Under disse debatter var der bred enighed i folketetinget om, at – som det blev udtrykt – man ikke kan affinde sig med, at arbejdet standses på virksomheder ved fysiske blokader, og at politiet skal yde en effektiv indsats for at sikre personer med ærinde til sådanne virksomheder den fornødne beskyttelse. Denne formulering har fået bred tilslutning. På den anden side blev det under folketingets debatter understreget, at politiet kun skal anvende sådanne midler, som i den konkrete situation skønnes hensigtsmæssige.

Justitsministeren har over for mig oplyst, at der siden konfliktens begyndelse i august 1983 fra politiets side er gjort, hvad der må anses for muligt for at sikre, at de nævnte natrestauranter i Herning kan udøve deres virksomhed, og politiet har således grebet ind bl.a. over for forholdene på stedet, når dette skønnedes påkrævet for at sikre adgangen til og fra restauranterne.

Derfor må man sige, at der på det retsgrundlag, vi har, er gjort, hvad gøres kan for at sikre muligheden for erhvervsudøvelse.

Jeg mener i øvrigt, man bør føje til, at bestemmelsen i grundlovens § 74, der i 1849 blev indsat med henblik på ophævelse af lavsvæsenet, ikke finder anvendelse på en situation som den, der har foreligget og foreligger i Herning.

Maisted (FP):

Jeg takker selvfølgelig for statsministerens svar, men det virker, som om vi taler og vi taler og vi har en række pæne ord at sige til borgerne, men kendsgerningen er, at i Herning er der uholdbare tilstande. Det er sådan, at byens borgere og borgmester tigger om, at der nu sker et eller andet. Er det virkeligt ikke muligt, at man kan rydde gaderne, sådan at man opretholder almindelig ro og orden i en sådan by? Det her har karakter af chikane og optøjer, som ingen dansk borger burde finde sig i fandt sted. Det minder lidt om de østlige tilstande, vi har hørt om, f.eks.

hvordan man har behandlet polakker, og hvordan man behandler andre mennesker, man vil undertrykke. Så bruger man den form for midler for at gennemtvinge sin vilje.

Lenger (VS):

Jeg er glad for statsministerens præcisering af, at grundlovens § 74 ikke kan anvendes i denne situation, og jeg forstår i øvrigt statsministerens svar på den måde, at regeringen ikke har nogen planer om at ændre i borgerenes demonstrationsret.

Jeg vil gerne spørge supplerende til statsministerens første svar, om han er enig i, at det, der foregår omkring restaurationen La Cabana i Herning, ikke er, hvad man kan kalde chikane, men i overensstemmelse med lovgivningen er en anmeldt demonstration, og at det, der foregår, derfor er fuldt tilladt.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg sige til hr. Maisted, at det naturligvis er politiets opgave, som det blev sagt, at rydde gaden, når dette er påkrævet, og når politiets indskriden i øvrigt er i overensstemmelse med gældende lovgivning eller politivedtægten, men således har situationen ikke udviklet sig i Herning. Politiet må nu engang foretage sine aktioner på fuldt sikkert retligt grundlag, og hvad det retlige grundlag skal være, afgøres af lovgivningsmagten. Her har folketetinget selv en afgørende indflydelse.

Hr. Lengers spørgsmål vil jeg nødtigt besvare. Jeg tror, de fleste af os føler, at aktionen i Herning er ejendommelig og særpræget, især ved sin langstrakte karakter. Om der er tale om en lovligt anmeldt demonstration eller ej, er det heldigvis ikke en statsministers opgave at tage stilling til. Det har vi retsmyndighederne til at afgøre, og det har de hidtil gjort – så vidt jeg kan skønne – i fuld overensstemmelse med dansk ret.

Arentoft (FP):

Det er muligt, at statsministeren ikke kan svare på det, for det er nok et spørgsmål, som justitsministeren skal besvare, men det må være en enorm belastning for politiet at have så mange folk stationeret deroppe nu siden august sidste år, at det går ud over den yderligere retssikkerhed. Kan statsministeren svare på det spørgsmål, eller skal man rette det til justitsministeren?